

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/5/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514010808
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7514010808.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Karola Kučeru v trestnej veci proti obžalovanému Y. W. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 2T/170/2014 zo dňa 8. 9. 2015 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 14. marca 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného Y. W.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice - okolie rozsudkom sp. zn. 2T/170/2014 zo dňa 8. 9. 2015 uznal obžalovaného vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu v spolupáchateľstve s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zák. pre skutok, že

v obci Bidovce, okres Košice-okolie, dňa 01.05.2014 v čase okolo 18.00 hod., na ulici v rómskej osade, fyzicky napadol spolu s už odsúdenými L. X. (XXXX) a L. X. (XXXX) T. H. tým spôsobom, že ho počas jazdy prinútili zastaviť svoje OMV zn. Škoda Favorit, ev. č. KS 187 AJ, palicami bili po karosérii auta, rozbili zadné okno auta a na dverách vodiča rozbil okno obž. L. X. ml. päšťou, pričom zasiahol aj T. H. do tváre, keď T. H. vystúpil z auta odsúdený L. X. st. T. H. udel palicou dva krát po hlave a potom ho spoločne na zemi bil aj s L. X. ml. a Y. W. ml., pričom mu spôsobili priečnu tržnú ranu dĺžky 8 cm v temnej časti hlavy a pozdĺžnu tržnú ranu dĺžky 5 cm v spánkovo-temnej oblasti hlavy s dobou liečenia od 01.05.2014 do 12.05.2014, keď na pomoc T. H. prišiel Y. X. toho palicou po hlave udel L. X. ml. a spôsobil mu tým 10 cm tržnú ranu v spánkovo-záhlavnej oblasti hlavy vľavo, zlomeninu spánkovej kosti vľavo, otras mozgu ľahkého stupňa, keď Y. X. spadol na zem, odsúdený aj s už odsúdenými spoločne pokračovali v bitke a spôsobili mu zlomeninu X. rebra vľavo, pomliaždenie sleziny, pomliaždenie a odreninu pravej lopatky čo si vyžadovalo liečenie v trvaní 3-4 týždňov, keď na pomoc Y. X. pribehla jeho manželka Y. X., odsúdený L. X. st. ju udel palicou po ľavej ruke čím jej spôsobil zranenie - podozrenie na prasknutie krčka vretennej kosti vľavo čo bolo liečené po dobu 10 dní priložením sádrovej dlahy na ľavú hornú končatinu.

Súd mu za to uložil podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 49 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch podaného odvolania prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol, že skutok, ktorý mu je kladený za vinu nespáchal, bol odsúdený iba na základe výpovede poškodených a svedkov, ktorí proti nemu krivo vypovedali a svedčili. Je presvedčený, že svedkovia proti nemu vypovedali hlavne preto, lebo ho tam zaregistrovali a zahliadli, bol tam veľký chaos, krik, bola tam celá osada. Dôrazne a kategoricky popiera, že sa do bitky a

výtržnosti akýmkoľvek spôsobom zapojil. Nikoho, ani s nikým sa nebil, ani palicou neudieral po aute poškodeného H.. Nakoľko má problém pochopiť, čo ľudia okolo neho hovoria, vždy je s ním manželka S., ktorá mu všetko vysvetlí. Žiada, aby odvolací súd objektívne a dôkladne vyhodnotil všetky vykonané a prezentované dôkazy a následne napadnutý rozsudok zrušil a rozsudkom rozhodol sám vo veci tak, že ho spod obžaloby oslobodí. V prípade, že by ho uznal vinným, žiada uložiť trest povinnej práce, resp. podmienený trest, pretože trest šiestich mesiacov považuje za nespravodlivý. Má 4 maloleté deti a manželka je t. č. tehotná, takže sa musí starať o rodinu.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Okresný súd na podklade vykonaného dokazovania správne uviedol, že v prípravnom konaní poškodení T. H., Y. X. a Y. X. a svedkovia P. U. a B. H. videli a aj pri opakovaných výsluchoch potvrdili, že aj obžalovaný AD. bil spolu s ostatnými palicami po aute poškodeného. Zároveň svedkovia P. U., B. H. a P. X. v prípravnom konaní uviedli, že videli, ako Y. W. s palicou tiež bil poškodených. Následne na hlavnom pojednávaní svedkovia svoju výpoveď zmenili a to tak, že na mieste skutku sa podľa zmenených výpovedí obžalovaný síce nachádzal, ale nikoho nebil, iba poškodená Y. X. zotrvala na výpovedi, že obžalovaný bil po aute poškodeného H..

Zhodnotením všetkých vykonaných dôkazov tak jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil s názorom okresného súdu, že zmena výpovedí svedkov je účelová a to v snahe pomôcť obžalovanému. Okresný súd v súlade s vykonaným dokazovaním správne uviedol, že zmenu výpovedí takmer všetci svedkovia odôvodňovali tým, že boli v strese, lebo všetci sa tam bili. Zo spisového materiálu mal však aj krajský súd preukázané, že skutok sa stal dňa 1. 5. 2014, prvé výpovede boli vykonané dňa 21. 5. 2014 a ďalšie výpovede dokonca 3. 9. 2014, kedy už skutočne aj podľa názoru krajského súdu svedkovia nemali byť prečo v strese, keďže od skutku uplynuli 4 mesiace a napriek tomu usvedčovali obžalovaného Y. W. z protiprávneho konania. Na hlavnom pojednávaní ani jeden zo svedkov nevedel vysvetliť rozpory vo svojich výpovediach adekvátnym spôsobom.

Na základe vykonaného dokazovania a po vyhodnotení všetkých dôkazov tak nemal ani krajský súd žiadne pochybnosti, že obžalovaný Y. W. sa dopustil skutku kladeného mu za vinu v obžalobe a po stránke subjektívnej, aj objektívnej naplnil všetky pojmové znaky trestného činu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu v spolupáchateľstve s trestným činom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.

Podrobne sa okresný súd vysporiadal aj s osobou obžalovaného a jeho predchádzajúcim životom. Z odpisu registra trestov mal aj krajský súd preukázané, že obžalovaný bol doposiaľ 4-krát súdne trestaný, pričom v troch prípadoch sa v skúšobnej dobe osvedčil. Naposledy bol odsúdený pre prečin krádeže v trestnej veci Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 4T/11/2013 rozsudkom zo dňa 4. 6. 2013 na podmienený trest odňatia slobody so skúšobnou dobou do 4. 6. 2015. Navyše z miesta bydliska je charakterizovaný záporne.

Vzhľadom na skutočnosť, že skutku v predmetnej trestnej veci sa dopustil v skúšobnej dobe svojho prechádzajúceho odsúdenia za iný trestný čin, postupoval okresný súd správne a v súlade s ustanovením § 49 ods. 2 Tr. zák., keď obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody a to na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby pri zbiehajúcej sa trestnej činnosti podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný.

Zhodnotiac všetky okolnosti prípadu a osobu obžalovaného považuje aj krajský súd trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne za trest spĺňajúci všetky kritériá účelu trestu a ukladania trestu tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

V súlade so zákonom je aj použitie ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže doposiaľ nebol vo výkone trestu.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.